

Maassluis

Dat Maarten van Buuren (*Trouw*, 5 oktober) zijn bevindingen over de Westlandse knokploegleider Piet Doelman verbindt aan 'het gewapende verzet' en diens optreden zelfs representatief acht, is onheus en ongefundeerd.

Hij verliest uit het oog dat het landelijke verband van de knokploegen, de LKP, werd opgericht juist om individuele activiteiten van los van elkaar opererende groepen te coördineren, daarvoor goed door-dachte beleidslijnen aan te reiken en zo 'wildgroei' te voorkomen. Dat desondanks excessen plaatsvonden, mag dus juist niet worden toegeschreven aan de LKP.

Ook met betrekking tot 'Het Grote Gebod', het historisch gedenkboek van het verzet in de Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers en LKP, rijdt Van Buuren een scheve schaats. Hij meent te weten waarom hierin aan sommige verzetsmensen meer en andere minder aandacht krijgen. Op basis van die eigen aanname meent hij dat dit geschiedwerk een vertekend beeld schetst. Maar de redactie van 'Het Grote Gebod' hanteerde bij de beschrijving van de geschiedenis van het verzet andere criteria dan die van Van Buuren. Bepalend was met name de vraag in hoeverre verzetsactiviteiten plaatsvonden binnen het landelijke verband van LO-LKP (want daar gaan die boeken over) en ook of hun inzet voor de goede zaak aan de betreffende verzetsmensen het leven heeft gekost. In dat geval werden zij met naam en toenaam respectvol vermeld. Verzetsmensen die overleefden, blijven in de schaduw en werden in het boek alleen onder hun schuilnamen vermeld.

Joke Scheepstra bestuurslid Stichting Herinnering LO-LKP, Kampen

Maassluis (2)

Van Buuren geeft een beschrijving van een verwerpelijke gebeurtenis op 8 mei 1945, die nooit had mogen plaatsvinden. Een gebeurtenis die scherp is af te keuren en na de oorlog een passende berechting had moeten krijgen. Dat het niet tot zo'n berechting is gekomen, is ook scherp te veroordelen. Ook was het

ILLUSTRATIE MARCEL VAN DER DRIFT

helaas geen incident. Dat alsnog in het daglicht stellen, is voor het juiste beeld van die verschrikkelijke jaren van belang.

Maar tegen de conclusie dat het gevaar groot was dat de gewapende acties van de knokploegen 'ontaarden in ordinaire criminaliteit' maak ik ernstig bezwaar. Het stoelt niet op een degelijk onderzoek om zoiets te kunnen beweren. Het zou van Van Buuren prudent zijn geweest als hij zich beperkt had tot wat hij had onderzocht.

Leen M. Valstar Naaldwijk

Maassluis (3)

In zijn rol als amateurhistoricus gaat Van Buuren zeventig jaar na dato geheel voorbij aan de context van de oorlogsjaren waarin het Westlandse verzet moest opereren. Dat is wetenschappelijk noch realistisch. Columnist Ten Hove hekelde terecht de gebrekkige bewijsvoering (Podium, 17 oktober). Men denke slechts aan de overval op Rauter in 1945 waarvoor 263 Nederlanders werden gefusilleerd. Of de dood van veertig verzetsmensen, onder wie Westlanders, als represaille voor een aanslag op twee Duitse officieren in maart 1945 in Rotterdam. Verzetsmensen reageerden op deze wandaden, uitgevoerd door de Duitse SD en foute NSB'ers. Enkele nabe-

staanden (ik ben er zelf een) van Westlandse verzetsmensen die ik raadpleegde, herkennen geenszins Van Buurens tendentieuze beeld van het Westlandse verzet als een misdaadsyndicaat. Hun verzet stond overwegend in het teken van wat Frits de Zwerper het Grote Gebod noemde: opkomen voor vrijheid en gerechtigheid. Van Buuren had er goed aan gedaan de lotgevallen van 'Oom Piet' (Doelman) te vermelden uit 'Vlucht 648' van Harold Jansen. Amerikaanse jachtvliegers die na het neerstorten van hun bommenwerper in 1944 door het Westlandse verzet werden gered, hebben uit dankbaarheid 'hun weldoener' Piet Doelman helpen bevrijden uit het beruchte Oranjehotel.

Maarten van der Schaft Den Haag

Maassluis (4)

Een belangrijk onderscheid lijkt me of degenen die ten onrechte mensen geliquideerd of verwond hebben, verzetsstrijders waren of boeven. In het eerste geval is er sprake van excessen, niet noodzakelijk van misdadige opzet. Echt misdadig lijkt me al dat sommige mensen uit de bezetter heulden. Of ze daarbij ook nog mensen verraadden, was voor tegenstanders van de bezetting misschien moeilijk uit te maken.

Bas Moreel Amsterdam